

Svar:

En rettighedshaver vil ikke for den samme olie/kondensat kunne komme til at betale både 5 pct. afgift til staten og 5 pct. fortjenestelement til DORAS. Der er imidlertid mulighed for, at en rettighedshaver ud over 5 pct.-afgiften/fortjenestelementet skal betale for brug af andre rettighedshaveres rørledninger eller bøjelastanlæg. I en sådan betaling vil normalt indgå en fortjeneste til ejeren af rørledningerne eller bøjelastanlægget.

Det skyldes, at transporterer en rettighedshaver olie gennem DORAS' olierørledning, skal der – ud over betaling til DORAS – betales for rørledningstransporten fra feltet til tilslutningspunktet til DORAS' rørledning. Kun hvis tilslutningspunktet til DORAS' olierørledning er på feltet, hvorfra der produceres, vil der *ikke* være en sådan betaling. Hvis rettighedsindehaveren selv ejer rørledningen indtil tilslutningspunktet til DORAS' rørledning, er betalingen fiktiv, da rørledningen er en del af udbygningen af feltet. Hvis rørledningen er ejet af andre rettighedshavere, tilfalder en evt. fortjeneste disse selskaber.

Det bemærkes, at samtlige DUC's nuværende felter har tilslutningspunkt til DORAS' rørledning på Gormfeltet. Det må antages, at tilslutningspunktet for Lulitafeltet ligeledes bliver Gormfeltet. Rettighedshaverne til Lulitafeltet, som er DUC og Statoilgruppen, vil derfor skulle betale til ejeren af rørledningerne fra Lulitafeltet til Gormfeltet for transporten. Denne betaling vil omfatte en fortjeneste. Rettighedshaverne til Lulitafeltet skal endvidere betale tariffen til DORAS for transport videre

fra Gormfeltet til Fredericia. Denne tarif inkluderer 5 pct. fortjenestelementet.

Tilsvarende vil en evt. fortjeneste ved investering i et bøjelastanlæg tilfalde ejeren. Anvendelse af et bøjelastanlæg ved et andet felt kan være fordelagtigt, hvis det for selskabet er billigere at bruge dette anlæg end at etablere et nyt på eget felt.

Hvad enten betalingen for bøjelast er fiktiv, fordi anlægget er en del af udbygningen af feltet eller betales til en anden rettighedshaver, fordi brug af dette anlæg er billigere, skal der ifølge lovforslaget også betales en 5 pct. afgift til staten.

Amerada Hess' synspunkt er, at betalingen af denne afgift indebærer, at der betales to »profitelementer« for felter, der ikke benytter olierøret, men anden infrastruktur, f.eks. bøjelastning. Som nævnt kan der imidlertid både ved brug af DORAS' olierørledning og ved bøjelastning skulle ydes en betaling, som omfatter en fortjeneste, for brug af bøjelastning eller supplerende rørledninger. Denne betaling kommer i begge tilfælde ud over 5 pct. fortjenestelementet til DORAS eller den foreslåede 5 pct. afgift til staten.

I svaret på spørgsmål 9 (L 200 – bilag 17) er gjort opmærksom på, at såfremt det samlet er dyrere for en rettighedshaver at anvende anden transportform end den i rørledningsloven forudsatte transport gennem DORAS' olierørledning, kan rettighedshaveren undlade at benytte en sådan anden transportform.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at staten ikke har planer om at etablere bøjelast i Nordsøen.